

ΛΑΤΙΝΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ

Aa	A	Nn	εν
Bb	Μπε	Oo	ο
Cc	Κα	Pp	πε
Dd	Ντε	Qq	κου
Ee	Ε	Rr	ερ
Ff	Εφ	Ss	εζ
Gg	Γκε	Tt	τε
Hh	Χα	Uu	ου
Ii	Ι	Vv	βε
Jj	Γιωτ	Xx	ιξ
Ll	Ελ	Yy	υ γκραίκουμ
Mm	Εμ	Zz	ζήτα

VOCALIS – ΦΩΝΗΕΝΤΑ:

a, e, i, o, y, u

DIPHTHONGI – ΔΙΦΘΟΓΓΟΙ:

ae – αι (ε), au – αυ, eu – ευ, oe – (ο-ε)

CONSONANTES – ΣΥΜΦΩΝΑ:

1. Άφωνα: b, c, d, g, p, q, t

2. Υγρά: l, r

3. Έρρινα: m, n

4. Συριστικά: j, f, s, v

5. Διπλά: x, z

6. Πνεύμα δασύ: h

PARTES ORATIONIS – ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ:

1. Nomen Substantivum – Όνομα ουσιαστικό

2. Nomen Adiectivum – Όνομα επίθετο

3. Pronomen – Αντωνυμία

4. Participium – μετοχή

5. Verbum – Ρήμα

6. Adverbium – Επίρρημα

7. Praepositio – Πρόθεση

8. Coniunctio – Σύνδεσμος

9. Interiectio - Επιφώνημα

GENUS – ΓΕΝΟΣ:

Masculinum – Αρσενικό

Femininum – Θηλυκό

Neutrum – Ουδέτερο

NUMERUS – ΑΡΙΘΜΟΣ:

Singularis – Ενικός

Pluralis – Πληθυντικός

CASUS – ΠΤΩΣΕΙΣ:

Nominativus – Ονομαστική

Genetivus – Γενική

Dativus – Δοτική

Accusativus – Αιτιατική

Vocativus – Κλητική

Ablativus – Αφαιρετική

TEMPORA – ΧΡΟΝΟΙ:

Praesens – Ενεστώτας

Imperfectum – Παρατατικός

Futurum – Μέλλοντας

Perfectum – Παρακείμενος

Plusquamperfectum – Υπερσυντέλικος

Futurum Exactum – Συντελεσμένος Μέλλοντας

FORMAE – ΦΩΝΕΣ:

Forma Activa

Forma Passiva

MODI – ΕΓΚΛΙΣΕΙΣ:

Indicativus – Οριστική

Coniunctivus – Υποτακτική

Imperativus – Προστακτική

PERSONAE – ΠΡΟΣΩΠΑ:

Prima – α΄

Secunda – β΄

Tertia – γ΄

ΤΟΝΙΣΜΟΣ:

1. Δισύλλαβες λέξεις – Πολυσύλλαβες λέξεις: δεν τονίζονται ποτέ στη λήγουσα.
2. Δισύλλαβες λέξεις: τονίζονται πάντα στην παραλήγουσα.
3. Πολυσύλλαβες λέξεις: α. παραλήγουσα – μακρόχρονη: τονίζεται η παραλήγουσα.
β. παραλήγουσα – βραχύχρονη: τονίζεται η προπαραλήγουσα.

ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΣΥΛΛΑΒΩΝ

Τα φωνήεντα είναι όλα δίχρονα. Οι δίφθογγοι είναι πάντα μακρές.

ΣΥΛΛΑΒΗ: α. «φύσει βραχεία»: όταν ακολουθεί απλό σύμφωνο ή άλλο φωνήεν ή δίφθογγος .

β. «φύσει μακρά»: το γνωρίζουμε από τη γραμματική.

γ. «θέσει μακρά»: όταν έχει φωνήεν που βρίσκεται μπροστά από δύο σύμφωνα ή από ένα διπλό (x, z).

δ. «κοινή»: είναι τότε μακρόχρονη και τότε βραχύχρονη.

ΠΡΟΦΟΡΑ:

1. th = θ π.χ. Athenae, ph = φ π.χ. philosophus, ch = χ π.χ. Chios.
2. Το –i ως –yi και το –v ως –β προφέρονται, όταν μέσα στη λέξη τα ακολουθεί φωνήεν, π.χ. ianua (γιάνουα) και vino (βίβο). Εξαιρούνται: iens, pario.
3. qu = κβ π.χ. quies = κβίεζ.

4. z = τζ π.χ. maza = μάζα.
5. Το -s μέσα στη λέξη ανάμεσα σε δύο φωνήεντα προφέρεται -ζ, π.χ. rosa = ρόζα.
6. Το -c μπροστά από το -e, το -i, το -y, το -ae και το -eu προφέρεται σαν -κ, π.χ. coepi, cecidi.
7. Το -ti μπροστά από φωνήεν προφέρεται σαν -τι.
8. ae = αι π.χ. Aeneas, au = ου π.χ. nauta, eu = ου π.χ. Europa, oe = ε - ο π.χ. comoedia.